

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa A. I.
przeciwko K. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 27 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, zaś sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną.

Przepisy powyższe znajdują zastosowanie w niniejszej sprawie, gdyż zawodowy pełnomocnik skarżącego powoda A. I. złożył skargę z uchybieniem terminu ustawowego. Odpis orzeczenia z uzasadnieniem doręczono należycie

ustanowionemu z urzędu przez sąd (art. 117 § 5 k.p.c.), a wyznaczonemu imiennie przez właściwą Okręgową Radę Adwokacką w R. (art. 117³ § 1 i 2 k.p.c.) w osobie adwokata W. W. (k. 318) w dniu 16 stycznia 2015 r. (k.320). Od tego dnia rozpoczął biec ustawowy termin na złożenie skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie, który upłynął bezskutecznie, skoro skargę kasacyjną w niniejszej sprawie złożono w dniu 30 marca 2015 r. (k. 336 v.).

Pełnomocnik w skardze kasacyjnej powołał się na fakt umocowania go z urzędu w postępowaniu kasacyjnym. Twierdzenie to jest jednak błędne.

W dniu 21 stycznia 2015 r. Okręgowa Rada Adwokacka w R. zwolniła z obowiązku reprezentowania uprzednio wyznaczonego pełnomocnika z urzędu adwokata W. W. i ustanowiła pełnomocnikiem adwokata J. B. (k. 322). Decyzja powyższa została wydana bez podstawy prawnej, gdyż zgodnie z art. 118 § 3 zdanie drugie k.p.c. zwolnić pełnomocnika ustanowionego z urzędu może wyłącznie sąd, który wydając stosowne postanowienie występuje do Rady Adwokackiej o wyznaczenie imiennie innego pełnomocnika. Tryb powyższy nie został zastosowany w niniejszej sprawie, co oznacza, że w dacie złożenia skargi kasacyjnej, jedynym ustanowionym pełnomocnikiem z urzędu i niezwołnionym z tego obowiązku pozostawał adwokat W. W..

Powyższej oceny prawnej nie zmienia treść art. 28 ust. 2 Prawa o adwokaturze, gdyż art. 118 § 3 k.p.c. przewidując, odrębny, poddany nadzorowi sądu, tryb zwalniania adwokata (także radcy prawnego) od obowiązku udzielenia pomocy prawnej z urzędu, stanowi przepis szczególny, o którym mowa w tym pierwszym przepisie.

Jak podniesiono w judykaturze (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2015 r., IV CZ 8/15, nie publ.) unormowanie przewidziane w art. 398⁵ § 1 k.p.c. należy rozumieć w ten sposób, że dwumiesięczny termin jest liczony od prawidłowego doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem, tj. zgodnego z wymaganiami przewidzianymi w art. 387 § 3 k.p.c. Oceny tej nie zmienia okoliczność, że Sąd drugiej instancji wadliwie doręczył ponownie odpis orzeczenia z uzasadnieniem.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Z uwagi na fakt, że wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego złożył pełnomocnik, który nie był prawidłowo ustanowiony do zastępowania powoda, Sąd Najwyższy uznał, że wniosek ten nie mógł zostać skutecznie zgłoszony.

aj

I.n